

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11342 /01.11.2018 год., гр.Варна

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, XXVI състав, в закрито заседание на първи ноември две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РАЛИЦА АНДОНОВА

като разгледа докладваното от съдията адм.д.№ 2989 по описа на съда за 2018 год., за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е образувано по жалба от Инициативен комитет за провеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр.Варна чрез подписка, предсталияван от председателя Юлиан Атанасов Чолаков, срещу Заповед №423/23.10.2018г на председателя на Административен съд – Варна за определяне на председател на VIII касационен състав на съда за произнасяне в закрито съдебно заседание по адм.д.№502/2018г. на АС-Варна. Като правно основание за оспорване на вътрешноведомствената заповед жалбоподателите сочат чл.146 т.2, т.3, т.4 и т.5 от АПК, чл.120 ал.2 от КРБ и чл.2 ал.2 т.3 пр.2 от АПК и считат, че същото е допустимо, тъй като влияе пряко на законността на съдебния състав и съдопроизводствените действия по посоченото дело, и така засяга законния и обществен интерес на гражданите, подкрепили подписката от 2013 г. Изложени са мотивирани съображения за незаконосъобразност на заповедта; в допълнителни бележки е изложена цялата фактология по адм.д.№502/2018г; формулирани са искания съдът да спре по реда на чл.166 ал3 вр.ал.4 от АПК изпълнението на Заповед №423/23.10.2018г, както и да отмени същата като незаконосъобразна; в заключение е направено и особено искане – в случай, че съдът прецени, че заповедта е част от съдебното производство по адм.д.№502/2018г, то настоящата жалба да се счита за частна касационна жалба до ВАС – София и да им бъде изпратена за произнасяне.

След като съобрази изложеното в жалбата и приложимите правни норми, настоящият съдебен състав намира същата за процесуално недопустима.

На първо място Заповед №423/23.10.2018г на председателя на Административен съд – Варна не представлява индивидуален административен акт по см.чл.21 от АПК, тъй като не е издадена от административен орган по см.§1 т.1 от ДР на АПК. Това е така, понеже постановявайки заповед за определяне на член от състав на съда, административният му ръководител действа в изпълнение на правомощията си по чл.93 ал.1 т.2 от Закона за съдебната власт, т.е. като представляващ орган на съдебната власт, а не като орган от системата на изпълнителната власт. Оспорената заповед обективира действие, пряко и конкретно свързано и с предмет организирането работата на съдиите – определяне на трети член в тричленен състав поради обективни пречки за участието на титуляр в състава (продължително командироване във ВАС – София). Тази заповед не представлява властническо волеизявление спрямо граждани или страни в процеса,

поради което не представлява индивидуален административен акт – тя не съдържа иманентно присъщото на последния засягане на законни права и интереси на граждани; в този аспект – определянето на съдебен състав за постановяване на определение за насрочване на делото в открито съдебно заседание и даване на указания по доказателствата на страните не може да бъде разглеждано като засягащо законни права и интереси на граждани, напротив – представлява действие, което е от решаващо значение за безпрепятственото и без излишно забавяне развитие на производството по адм.д.№502/2018г.

От изложеното следват два извода – от една страна оспорената заповед не представлява индивидуален административен акт на орган на изпълнителната власт, поради което не може да бъде предмет на контрол за законосъобразност в предметните предели на АПК – в този смисъл е безпротиворечивата и постоянна практика на ВАС – София (в този смисъл определение № 16591/28.12.2012г. по адм.д.№13882/2012г., VI отд. на ВАС; определение № 12116/12.11.2008г. по адм.д.№ 13013/2008г., III отд. на ВАС и множество други). Напротив – заповедта представлява вътрешнослужебен акт (както впрочем е посочено и в самата жалба), а това би изключило възможността за оспорването ѝ по реда на чл.145 и сл. от АПК по аргумент от чл.21 ал.5 от АПК, дори да бе индивидуален административен акт, какъвто тя не представлява. По този начин настоящият съдебен състав достига извод, че жалбата против Заповед №423/23.10.2018г на председателя на Административен съд – Варна е недопустима на две самостоятелни основания – поради липса на подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по см.чл.159 т.1 от АПК, и поради липса на правен интерес от оспорването с оглед липсата на засягане на законни права и интереси на граждани по см.чл.159 т.4 от АПК в настоящия случай. Недопустимостта на жалбата прави недопустимо и произнасянето по искането с пр.осн.чл.166 ал.3 вр.ал.4 от АПК.

В заключение – вярно е, че Заповед №423/23.10.2018г на председателя на Административен съд – Варна е част от производството по адм.д.№502/2018г на АС-Варна. Доколкото обаче с нея не се прегражда пътя на производството, тя не подлежи на самостоятелно обжалване съгл.чл.229 ал.1 от АПК, а принципно е и извън приложното поле на ал.2 от текста. Поради тези причини жалбата против нея не може да бъде квалифицирана като частна жалба по Глава тринадесета от АПК. Доколкото обаче този въпрос е извън компетентността на настоящия първоинстанционен административен съд, жалбата следва да бъде докладвана на съдията –докладчик по адм.д.№502/2018г на АС-Варна с оглед преценка за изпращането ѝ на ВАС – София по компетентност.

Не на последно място следва да бъде посочено, че всички възражения на страните и конкретно тези, свързани с незаконосъобразността на определения съдебен състав, могат да бъдат релевирани от тях в евентуалното касационно производство против окончателния съдебен акт – решението по адм.д.№502/2018г на АС-Варна.

Мотивиран от изложеното и на осн.чл.159 т.1 и т.4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като процесуално недопустима жалбата на Инициативен комитет за провеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр.Варна чрез подписка, предстеляван от председателя Юлиан Атанасов Чолаков, срещу Заповед №423/23.10.2018г на председателя на Административен съд – Варна, и

ПРЕКРАТЯВА образуваното по нея производство по адм.дело № 2989/2018г. по описа на Административен съд-Варна, XXVI с-в.

ДА СЕ ДОКЛАДВА делото на съдията-докладчик по адм.д.№502/2018г на Административен съд – Варна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщението.

Преписи от определението да се връчат на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: